

ספר הפנים שלי

מאת אינה איזנברג

מאי 2012

גרסת הצגה – אוגוסט 2013

המחזה כולל טקסטים מאת סימון דה בובואר, ז'אן פול סארטר וג'ורג' קארלין.

כל הזכויות שמורות לאינה איזנברג, תל אביב ©2012

הדמויות

תלתל, חרדון, גמדי, קשקש וברז - חברי ילדות מעיר בדרום הארץ. בני 28. גרים בעיר גדולה במרכז הארץ לחופי הים התיכון. גמדי נשואה לקשקש זה שלוש שנים. הם זוג מהתיכון. תלתל וחרדון הם זוג מאחרי הצבא, גרים יחד. ברז גר לבד.

שפה בימתית

חלקי הטקסט המופיעים בכתב נטוי מסמנים התנהלות וירטואלית ברשת חברתית לעומת כתב רגיל המסמן שיחה בינאישית או טלפונית. הוראות התפעול של תקשורת דרך הרשת החברתית הן טקסט בימתי מדובר לכל דבר. כל הוראת תפעול כזו מופיעה בטקסט בכתב נטוי ומודגשת בקו תחתון. תנועה וקול ספציפיים של השחקנים יסמנו הוראות תפעול ספציפיות באופן אחיד לכל האורך, למשל: אהבתי, שלח, פרסם, אנטר וכו'. יש לאתר ולהצמיד קול ותנועה ספציפיים לכל הוראה כזו, קונבנציה שתהיה משותפת לכל הדמויות כחלק מההתנהלות בעולם הוירטואלי. אופן הדיבור ותנועתן של הדמויות בחלקי הטקסט שבהם הדמויות מתנהלות ברשת החברתית יהיה שונה מאופן דיבורן ותנועתן בדיאלוגים הממשיים שמתנהלים פנים מול פנים. מחשבים ומסכי מחשב לא יופיעו על הבמה.

1.

(תלתל וחרדון בדירה הקטנה שלהם, קשקש וגמדי בדירה הגדולה שלהם, ברז בדירה שלו-קטנה עם מרפסת גדולה)

תלתל: סטטוס: תלתל מאורסת כעת לחרדון. לב. פרסם.

גמדי: אהבתי. תגובה: העידכון המהיר ביותר בהיסטוריה! לב, סמיילי, חיבוק נשיקה, חיבוק נשיקה. מוזל טוב, אחות! שתף על הקיר של קשקש. תגובה: מאמי, קבל!

קשקש: אהבתי.

ברז: תגובה: איך נפלו גיבורות. פרסם

קשקש: אהבתי.

תלתל: 132 אנשים אוהבים את זה. 73 אנשים הגיבו על זה. תגובה: תודה חמודים!!! פרסם (לחרדון)

בייב, שינית כבר אצלך?

חרדון: רגע מתוק.

תלתל: המוסיקה של זה ממש מעצבנת.

חרדון: אני עולה ללב 74 ויוצא.

תלתל: זה חופר, בייבי.

חרדון: אני אשים אוזניות.

תלתל: אני זזה. בייב?

חרדון: כן מתוק.

תלתל: אני אוהבת אותך.

חרדון: אני אוהב אותך, מתוק.

תלתל: אתה חמוד. אני זזה.

חרדון: ההורים שלי באים בשמונה.

תלתל: מעולה. צילה?

חרדון: הזמנתי כבר מקום.

תלתל: אולי נגיד לברז, קשקש וגמדי שיבואו גם?

חרדון: מה הקשר?

תלתל: משפחה.

חרדון: פרה פרה.

תלתל: ריזוטו ריזוטו.

חרדון: אוהב אוהב.

תלתל: אתה שורף תאי מוח עם הדבר הזה.

חרדון: אני חייב לפתוח דמות של פלדין, זה דפוק קוסם בתור טנק.

תלתל: אמא'לה.

חרדון: ביי מתוק.

תלתל: ביי בייבי. (יוצאת)

2.

(גמדי נכנסת לדירה שלה ושל קשקש, תלתל ברחוב)

תלתל: סטטוס: בדרך למכללה, קצת חושבת על שמלה... פרסם

גמדי: אהבתי. תגובה: יש רעיונות? פרסם

תלתל: תגובה: יש כיוון כללי. פרסם

גמדי: תגובה: מממ, משהו קלאסי אבל מיוחד? פשוט? לא אוהבת את כל הקצפות האלה? אבל רוצה להיות

מיוחדת ולא כמו כולן... סמיילי קורץ. פרסם

קשקש: אהבתי.

תלתל: תגובה: אמא שלך זונה, גמדי. סמיילי קורץ. קפה בערב? פרסם.

קשקש: אהבתי.

גמדי: תגובה: באורור. מתה לראות אותך מאורסת. פרסם

תלתל: אהבתי.

3.

(ברזו וחרדון בדירה של תלתל וחרדון)

ברזו: טוב יא חרדון, יאללה שלך, מה הסרט? כולה יער בן שמן.

חרדון: אני גמור, אחי, יש לי כאב ראש מיום שלישי.

ברזו: אם אתה רוכב זה מזרים את הדם יותר טוב למוח. תקשיב לברזו.

חרדון: לא אחי, אני גמור.

ברזו: אז אני אבוא אחורי זה.

חרדון: תתקלח קודם, אה?

ברזו: איזה הומו, איך תלתל מתחנת איתך. סתומה.

חרדון: יאללה אחי.

ברז: יאללה בנאדם. תרגיש טוב.

חרדון: תודה יא ברז.

ברז: סלאם עליקום.

חרדון: עליקום סלאם.

.4

(גמדי בדירה שלה ושל קשקש. קשקש נכנס)

גמדי: אתה עייף, ג'ירפה?

קשקש: לא. קצת.

גמדי: אני הולכת לקפה עם תלתל.

קשקש: תמסרי לה ד"ש.

גמדי: טוב. אתה רוצה שנלך לאכול בבית סיאמי מחר?

קשקש: לא. נראה, טוב?

.5

(תלתל בשיעור, גמדי בדירה שלה ושל קשקש)

תלתל: סטטוס: עוד שעתים קורס דיני משפחה, אללה איסתר ולהקתו ומיד חותכת לדייט מרגש עם –
מתייגת את גמדי.

פרסם

גמדי: אהבתי

.6

(ברז ותלתל נוסעים בעיר)

תלתל: אתה מה זה חמוד שבאת לקחת אותי.

ברז: בשביל מה ברז שליח של מאפיונרים אם הוא לא יכול לקחת אותך מבית ספר.

תלתל: זה אדיר בעיני שאתה שליח.

ברז: אשכרה.

תלתל: אשכרה.

קושקש : כתוב על הקיר של ברז : יש פקקים בזיכרון יעקוב, סע מחזרה! פרסם.

ברז: שאלה.

תלתל: כן בקשה.

ברז: למה את מתחנת?

תלתל: די ברז, אין לי כוח לשטויות האלה. אתה לא רוצה להיות שמח בשבילי, לא צריך, אל תשגע אותי.

ברז: לא משגע אותך, אני שואל ברצינות. בשביל מה את מתחנת?

תלתל: אני בן אדם קונפורמיסטי שצריך אישורים מהחברה, טוב?

ברז: ומה עוד?

תלתל: אני מנסה לשכוח בכל הכוח את הרומן הסוער שלנו מכיתה ט'.

ברז: י'.

תלתל: בתחת שלי ברז.

ברז: לא יצא. מתחרטת?

תלתל: אתה מסטול מת.

ברז: ברז סחי בלטה. את מרגישה מבוגרת, תלתל?

תלתל: לא.

ברז: את הולכת להיות בהריון?

תלתל: מתישהו.

ברז: אז תתחנני מתישהו.

תלתל: לא רוצה. בא לי עכשיו. איך? ככה. בא לי.

ברז: סבבה אחותי. אם בא לך, ברז לא מתווכח. את יודעת מי שר התשתיות?

תלתל: מה?

ברז: מי שר התשתיות, את יודעת?

תלתל: לא.

ברז: אז מה את מתחנת, את לא יודעת כלום מהחיים שלך.

7.

(קשקש וחרדון בדירה של תלתל וחרדון)

קשקש: חרדון. אנטר.

חרדון: דקה אחי, דקה אני איתך. מסיים לפרק את הזבל הזה ואני איתך. אח, אח! אנטר.

קשקש: איפה ברז? אנטר.

חרדון: בעבודה אחי. אח, מניאק, בן זונה. דקה אחי. אנטר.

קשקש: אמרתי לגמדי שקיבלתי מילואים. אנטר.

*****

(גמדי ותלתל מחכות בכניסה לבית קפה)

גמדי: איך היה בלימודים?

תלתל: מדהים כרגיל. דיני משפחה מחרמנים אותי. אה, אנחנו מתחתנים בלי רב, גמדי, החלטנו.

גמדי: מה זה בלי רב?

תלתל: מתחתנים אזרחי.

גמדי: אפשר להתחתן בלי רב?

תלתל: לא יהיה כתוב "נשואים" בתעודת זהות.

גמדי: מה איכפת לכם להתחתן עם רב?

תלתל: אנחנו לא רוצים חתונה דתית.

גמדי: מה קשור דתית?

תלתל: אם יש רב זה דתי.

גמדי: אז מה תעשו בלי רב?

תלתל: נעשה טקס אלטרנטיבי.

גמדי: ממתני נהיית שמאלנית?

תלתל: מה הקשר?

גמדי: אז אתם לא מתחתנים מתחתנים?

תלתל: אנחנו כן מתחתנים. אנחנו כותבים טקס וטבעות והכל.

גמדי: איזה הזוי. טוב, 2 גמדי במעשנים אנחנו נכנסות או לא?

*****

חרדון: מתי אחי? אנטר.

קשקש: אמרתי לה עשירי לאוקטובר. אנטר.

חרדון: איך אני לא קיבלתי? אנטר.

קשקש: גם אני לא קיבלתי. אבל אמרתי לה שכן קיבלתי. אנטר.

*****

תלתל: חרדון מההתחלה אמר שהוא לא רוצה להתחתן עם רב.

גמדי: ואת כן הולכת ללבוש שמלת כלה?

תלתל: ברור. מה הקשר? אנחנו עושים חתונה.

גמדי: טוב תספרי איך הוא הציע.

תלתל: מה זה הציע, דיברנו על זה והחלטנו.

גמדי: והטבעת מה?

תלתל: הלכנו לבחור ביחד.

גמדי: איזה קטע.

תלתל: מה, שהוא לא כרע ברך?

גמדי: כן.

תלתל: זה לא אנחנו השטויות האלה.

גמדי: ברור.

תלתל: אנחנו לא יודעים רק אם נשים חופה.

גמדי: למה לא לשים חופה?

תלתל: כי אני לא מבינה למה צריך את זה אם אין את אלוהים בטקס.

גמדי: קצת פלצני, לא?

תלתל: כל דבר שהוא לא מה שהיה אצלך בחתונה אז הוא ישר פלצני?

גמדי: סתם לא מבינה מה את רוצה ולמה אי אפשר לעשות חתונה רגילה.

תלתל: אני לא מאמינה באלוהים והוא לא מאמין באלוהים. אז למה חופה?

גמדי: אז בכלל למה להתחתן?

תלתל: כי אנחנו אוהבים אחד את השני ואנחנו רוצים להבטיח משהו.

גמדי: אז תבטיחו בבית.

תלתל: נו באמת. למה את וקשקש התחתנתם?

גמדי: שאלה מצוינת.

תלתל: קרה משהו?

גמדי: תגידי, חרדון יוצא בעשירי למילואים?

תלתל: לא, הוא עשה כל אוגוסט. גם קשקש עשה, לא?

גמדי: כן, ועכשיו הוא קיבל עוד פעם לעשירי באוקטובר.

תלתל: איזה באסה. מוזר.

גמדי: דווקא יבוא לי טוב.

תלתל: למה?

גמדי: בא לי קצת את הבית לבד.

תלתל: גמדי, קרה משהו?

גמדי: כן.

8.

(ברז בנסיעה)

ברז: סטטוס: סאלם עליקום, עליקום סלאם. ככה. ברז לא נוסע להודו בקיץ. ברז לובש חליפה בקיץ. חרדון

אחינו מתחתן בקיץ עם תלתל אחותינו. זה קצת סוטה אבל ככה זה מושבניקים. ברז שולח ל-מתייג

את חרדון ול-מתייג את תלתל את כל אהבתו ולסבתא מרים שאין לה ספר פנים ברז שולח אמן שלא

יפלו יותר קסאמים על המושב ושלא תרוצי למלד ובכלל אל תרוצי יא סבתא, זה מסוכן. פרסם.

אהבתי.

9.

(תלתל וחרדון בדירה שלהם)

תלתל: בייב, יש בחדשות וידאו מה זה הארד קור.

חרדון: רגע מתוק.

תלתל: עוד פעם?

חרדון: פתחתי דמות חדשה, אני חייב ללבל אותו.

תלתל: בייב, זה ממש חשוב לך שלא יהיה רב, נכון?

חרדון: נכון מתוק.

תלתל: אז בסדר.

חרדון: בטוח?

תלתל: בטוח. תראה, תראה את זה.

חרדון: מה זה?

תלתל: תסתכל.

חרדון: מי העלה את החרא הזה?

תלתל: מישהו מהלימודים.

חרדון: חמור.

תלתל: מה חמור? זה אמיתי.

חרדון: מאיפה את יודעת אם זה אמיתי? ומי זה ההומו הזה שרשם את זה?

תלתל: הוא לומד איתי והוא מה זה לא הומו. הוא אחלה בחור.

חרדון: אה ואם הוא הומו הוא לא אחלה בחור?

תלתל: מה יש לך?

חרדון: כלום. שונא שעפים על חיילים. ועוד כאלה שלא עשו אבט"ש אחד בחיים שלהם.

תלתל: מאיפה אתה יודע שהוא לא עשה?

חרדון: למה הוא כן עשה?

תלתל: לא יודעת.

חרדון: תאמיני לי שהוא לא עשה.

תלתל: בייבי, הוא מביא לערבי הזה מכות, זה לא מבויים.

חרדון: ומאיפה את יודעת מה היה שניה לפני זה?

תלתל: מה היה יכול להיות?

חרדון: הכל היה יכול להיות.

תלתל: זה ממש מכוער ובגלל זה הפרצוף שלנו נראה ככה באירופה.

חרדון: סליחה?

תלתל: אני אומרת שזה בכלל לא משנה מה היה קודם, זה שתפסו אותו בוידאו נכנס ככה בפלסטיני זה לא

טוב ואסור לחיילים להתנהג ככה.

חרדון: טוב מה יש לך?

תלתל: מה יש לי? מה יש לך?

חרדון: תשחררי אותי.

תלתל: משוחרר.

*****

גמדי : כתוב על הקיר של עופרה אוהיון : מזל טוב מאמי, יום הולדת שמח, אוהבים אותך פה בארץ הקודש.

קשקש : אהבתי.

*****

תלתל: עשית את זה פעם?

חרדון: מה עשיתי.

תלתל: הרבצת לערבי?

חרדון: אני לא מרביץ לאף אחד כי בא לי פתאום להרביץ למישהו.

תלתל: אוקיי, אז לא כי בא לך. כי קרה משהו לפני זה. הרבצת?

חרדון: עשיתי מה שהייתי צריך לעשות.

תלתל: תספר לי.

חרדון: מה לספר?

תלתל: מה קרה בדיוק.

חרדון: לא קרה כלום. ותעיפי את החרא הזה מהמסך שלי.

10.

(ברז וקשקש רוכבים על אופניים)

קשקש: זהו אחי.

ברז: סיפרת לחרדון?

קשקש: בטח.

ברז: מה הוא אמר?

קשקש: שאני לא יכול לעשות את זה.

ברז: אתה יכול.

קשקש: אני יודע שאני יכול.

ברז: וגמדי תחשוב שאתה במילואים?

קשקש: אני אגיד לה שזה תעסוקה ואין קליטה.

ברז: היא תדאג רצח אחי.

קשקש: מה אני אעשה, אחי, אני חייב חופש. חייב לנשום.

ברז: וואלק אתם עם החתונות האלה, לא מבין מה הסרט שלכם בכלל. ברז רוצה לנסוע לאמסטרדם,

נוסע לאמסטרדם, לא צריך לשקר שהוא עושה מילואים.

קשקש: תאמין לי אחי, עשית בשכל. אני גמור, כואב לי הצוואר רצח.

ברז: בוא ננוח אחי.

קשקש: למה חרדון לא בא?

ברז: הוא משחק במחשב אחי וכואב לו הראש מיום שלישי.

קשקש: תגיד לו שלא יתחתן. חבל עליו וחבל על תלתל.

ברז: אמרתי לה שלא תתחתן.

קשקש: לה אמרת?

ברז: אמרתי.

קשקש: דפוק אתה, תאמין לי.

.11

(תלתל בדירה שלה ושל חרדון)

תלתל: (קוראת) סאלם עליקום, עליקום סלאם. ככה. ברז לא נוסע להודו בקיץ. ברז לובש חליפה בקיץ.

חרדון אחינו מתחתן בקיץ עם תלתל אחותינו. זה קצת סוטה אבל ככה זה מושבניקים. ברז שולח ל-

חרדון מתוייג ולתלתל מתוייגת את כל אהבתו ולסבתא מרים שאין לה ספר פנים ברז שולח

שלא יפלו יותר קסאמים על המושב ושלא תרוצי למלד ובכלל אל תרוצי יא סבתא, זה מסוכן.

אדם אחד אוהב את זה. ברז אוהב את זה. אהבתי. תגובה: חזחחחח. פרסם.

"חיייל מכה פלסטיני לא חמוש". שתף את הסרטון על הקיר שלי. תגובה: הכתם נשאר על הקיר. פרסם

.12

(גמדי וקשקש בדירה שלהם)

גמדי: לקחת סוטרט?

קשקש: כן.

גמדי: הלילות נהיו ממש קרים.

קשקש: נכון.

גמדי: מאיפה אוספים אותך?

קשקש: מהרכבת.

גמדי: רוצה שאני אקה אותך לרכבת?

קשקש: יש מלא פקקים.

גמדי: אמרתי בגן שאני מגיעה בעשר, אין בעיה.

קשקש: לא צריך, עשר דקות בקו חמש אני שם.

גמדי: לקחת מזומן?

קשקש: כן.

גמדי: טלק?

קשקש: כן.

גמדי: מטען לטלפון?

קשקש: כן.

גמדי: סליחה.

קשקש: על מה סליחה?

גמדי: חשבתי על מישו.

קשקש: מה?

גמדי: חשבתי על מישו אחר.

קשקש: באיזה קטע?

גמדי: בקטע...

קשקש: קורה לכולם.

גמדי: לא מטריד אותך?

קשקש: אני חייב לזוז.

גמדי: אני הייתי איתו.

קשקש: עם מי?

גמדי: אבא של אחד הילדים בגן.

קשקש: הוא נשוי?

גמדי: גרוש, אבל אני נשואה. לך.

קשקש: מתי היית איתו?

גמדי: לפני חודש.

קשקש: פעם אחת?

גמדי: לא.

קשקש: אני נוסע לאמסטרדם.

גמדי: אני יודעת. אתה כועס?

קשקש: הלוואי שהייתי כועס.

גמדי: מתי אתה חוזר?

קשקש: לא יודע. את ידעת שאין לי מילואים?

גמדי: מי לוקח דרכון וכרטיס טיסה לאמסטרדם למילואים.

קשקש: נכנסת לי לארנק?

גמדי: רציתי לבדוק שזכרת להוציא כסף.

קשקש: למה אמרת לי?

גמדי: כי אני אוהבת אותך.

קשקש: זה לא נכון.

גמדי: אני כן. בגלל זה אמרתי לך. ואתה כבר לא אוהב אותי. בגלל זה לא אמרת לי על אמסטרדם.

קשקש: זה גם לא נכון.

גמדי: אז למה לא אמרת לי?

קשקש: כי רציתי לחזור בסדר. רציתי להיות שבועיים בשקט ולחזור בסדר. לחזור אלייך.

גמדי: אתה הולך לזיין באמסטרדם?

קשקש: לא יודע.

גמדי: אתה תחזור?

קשקש: לא יודע עכשיו.

גמדי: אני מצטערת.

קשקש: איזה חרא.

גמדי: אולי אני אבוא איתך?

קשקש: איזה חרא. לא מאמין. איזה חרא. אלוהים. איזה חרא.

גמדי: זה הכל בגלל שאנחנו לא מדברים.

קשקש: אי אפשר לדבר איתך.

גמדי: סליחה?

קשקש: אני לא יכול לדבר איתך. את שקרנית.

גמדי: אתה שקרן.

קשקש: לא מותק. את שקרנית ואת זונה.

גמדי: תעוף מפה.

קשקש: בשמחה.

גמדי: מי שטוב לו בבית לא אמור לחפש בחוץ.

קשקש: מי שעומדת בחופה מול אמא שלי ואני שם לה טבעת על היד, לא אמור להיות לה פרצוף להזדיין

עם זקנים גרושים כשהיא נשואה.

גמדי: מי אמר לך שהוא זקן?

קשקש: את עדיין מזדיינת איתו?

גמדי: ואם כן?

קשקש: כן או לא? (היא לא עונה. הוא שובר את המאוורר)

גמדי: אתה דפוק לגמרי.

קשקש: לא מותק. אולי אם זה היה הפרצוף שלך, אז הייתי דפוק. תקני מאוורר חדש לדירה החדשה

שלך עם הגרוש.

גמדי: תעוף מפה.

קשקש: תעופי את.

גמדי: הלוואי תחטוף איידס באמסטרדם.

*****

ברז: שתף סרטון על הקיר שלי: חתול ג'ינג'י שמן מנגן על פסנתר חשמלי. פרסם. אהבתי.

13.

(תלתל וחרדון בדירה שלהם)

חרדון: מתוק, ראית את המגינים שלי?

תלתל: אתה יוצא לרכוב?

חרדון: אם אני אמצא את המגינים שלי.

תלתל: אולי הם בכביסה?

חרדון: למה שהם יהיו בכביסה?

תלתל: לא יודעת. לא יאמן שאנחנו לא מוצאים פה כלום, ראבק, מטר על מטר.

חרדון: אולי הם בארון למעלה.

תלתל: בייב, אולי נחפש דירה?

חרדון: למה?

תלתל: כי די כבר, חנוק פה נורא, היא פיצית ואנחנו לא מוצאים פה כלום כי צריך לקפל הכל כל הזמן בשביל שיהיה מקום להכין קפה. נמאס לי מהצפיפות הזאת כבר.

חרדון: לא עובר דירה עכשיו, מתוק, למה זה עכשיו?

תלתל: אתה יודע אם קשקש נחת כבר?

חרדון: כן.

תלתל: גמדי אולי תבוא לישון פה קצת.

חרדון: איפה היא הולכת לישון בדיוק?

תלתל: בדיוק. בוא נחפש דירה נורמלית.

חרדון: בשביל שלגמדי יהיה איפה לישון כשיש לה בית שלושה חדרים? זה נראה לך הגיוני?

תלתל: נו בייבי, מה הבעיה לחפש דירה? לא אמרתי שזה צריך להיות מחר.

חרדון: אולי נחליף דירה עם קשקש.

תלתל: למה?

חרדון: כי לא נראה לי הוא יצטרך את כל החדרים האלה כשהוא יחזור.

תלתל: זה ממש נורא הסיפור הזה. גם למה הוא שיקר לה?

חרדון: אל תתערבי להם, זה לא קשור אלינו.

תלתל: אבל הם חברים שלנו, בייבי, וגמדי נורא עצובה וזה כן ממש נורא.

חרדון: אוי הנה המגינים. אני זו.

14.

(קשקש בלובי של הוסטל באמסטרדם, ברז בדירה שלו)

קשקש: חפש בצ'ט – ברז.

ברז: אחי! אנטר

קשקש: כן אחי! אנטר

ברז: נחתת? אנטר

קשקש: כן אחי. אנטר

ברז: עשית כבר קטנה בבולדוג? אנטר

קשקש: כן אחי. אנטר

ברז: כוסיות? אנטר

קשקש: ים אחי. אנטר

ברז: איפה אתה ישן? אנטר

קשקש: באיזה מקום בליידספליין. אנטר

ברז: לא אחי, לא טוב ליידיספליין, זה רחוק. אנטר

קשקש: מה רחוק, יא ברז, זה באמא של המרכז. אנטר

ברז: תקשיב טוב מה ברז אומר לך, זה רחוק. מה אתה עושה בערב? אנטר

קשקש: נראה לי יוצא. יש פה איזה שני גרמנים שרוטים אמרו לי שאני אלך איתם למסיבה. אנטר

ברז: עזוב אותך מסיבות אחי, זה לתיירים. לך תיקח מונית, אני אשלח לך כתובת עכשיו בהודעה. אנטר

קשקש: מה זה? אנטר

ברז: זה מועדון פרטי של אוליגרכים אחי. מקאלן 18 זורם שם מהניאגרה ואיזה כוסיות. אנטר

קשקש: מי יתן לי להיכנס? אנטר

ברז: אתה אומר להם הלו, מיי ניים איז איניגו מונטויה והם נותנים לך להיכנס. אנטר

קשקש: בסדר אחי. אנטר

ברז: רציני אחי, אתה אומר להם מיי ניים איז איניגו מונטויה בלי הלו, לא יתנו לך. תגיד את כל

המשפט ואל תביא לשומר כסף. איזה ערב הולך להיות לך אחי, אתה הולך להגיד "מודה אני לבל"

כל בוקר שנה עכשיו. אנטר

קשקש: מה, זונות אחי? ממש? מה זה, מקום סוטה כזה עם מסכות? אנטר

ברז: אתה תראה אחי, תאמין לי, עדיף שאני לא אהרוס לך. אנטר

קשקש: מיי ניים איז איניגו מונטויה? אנטר

ברז: קודם הלו. אנטר

קשקש: הלו, מיי ניים איז איניגו מונטויה, יו קילד מיי פאדר, פריפר טו די. אנטר

ברז: בלי בלי זה יא ארטישוק! אנטר

קשקש: הלו, מיי ניים איז איניגו מונטויה. אנטר

ברז. אנטר תודה. אנטר

15.

(תלתל בדירה שלה ושל חרדון)

תלתל: (קוראת) חייל מכה פלסטיני לא חמוש. 15 אנשים אוהבים את זה. תלתל כתבה: הכתם נשאר על

הקיר. חרדון כתב: יופי גאונים. קחו ילד בן 18, תנו לו נשק ותזרקו אותו בחזר תחת שבו כולם

מנסים להרוג אותו. עכשיו תחפרו לו בוקר וערב על דבקות במשימה ותדליקו את מצלמת הוידאו כל

פעם רגע אחרי שהוא חוטף צביטה או יריקה מאיזו סבתא שמנה עם רעלה שאסור לו לגעת בה

אחרי שהיא משקרת לו שהיא בהריון בגיל 80 והיא חייבת לעבור את המחסום ותצלמו אותו בדיוק שניה אחרי שמנסים לדקור אותו כשהוא מגן על עצמו מפני הדוד המחבל שהוציא עליו סכין. חכמה גדולה. נמאס כבר מהבורות של יפי הנפש שלא עשו שמירה אחת בחיים שלהם. גם תוכייה ללצוק כיבוש כיבוש. תלמדו לבוא בטענות לדרגים הגבוהים שמחליטים לתקוע את החיילים שלנו בסיטואציה בלתי אפשרית בזמן שהם עצמם נוסעים במרצדס במקום להכפיש ילד בן 18 שרק מת לעוף משם בלי לחטוף כדור בזין ולנסוע לדרום אמריקה. אין שום דבר שמביך אותי יותר מבורות של דמגוגים. (בוכה)

קשקש : סטטוס : וואו הפתעת אותי משוגע, משוגע.

16.

(ברז וחרדון בחנות בגדים משהו משהו)

ברז: זה החנות הכי הזויה בעיר, אחי.

חרדון: אני חייב, אחי, מה אני אעשה.

ברז: ממש בכתה?

חרדון: ממש. והיא צודקת גם.

ברז: מה היא אמרה?

חרדון: אמרה שהיא מרגישה נורא, שמאז שהחלטנו להתחתן אני או מתעלם ממנה ומשחק במחשב או

נכנס בה על הפוליטיקה. ושנחנו צריכים להיות ביחד נגד העולם ולא אחד נגד השני.

ברז: וואללה.

חרדון: וואללה.

ברז: אז מה עשית?

חרדון: הבטחתי לה שנמצא לנו דירה יותר גדולה ושאני אבטל את המנוי שלי למשחק.

ברז: יש לזה מנוי? אתם משלם על החרא הזה?

חרדון: ברור אחי, זה מנוע מטורף בריל טיים, אתה קולט כמה כסף הם צריכים בשביל לייצר את העולם

של המשחק כל הזמן בלייב? אני משחק נגד אנשים מכל העולם.

ברז: אז מה, לא תשחק יותר?

חרדון: אני הבטחתי לתלתל שנעבור דירה, נסיים לארגן את החתונה ואז אולי אני אעשה מנוי עוד פעם.

ברז: הכל טוב אחי, רק דבר אחד ברז לא מבין. למה אתה צריך לקנות בגדים לחתונה אם תלתל עוד לא

קנתה קצפת?

חרדון: כי דיברנו על השמלה שלה והכל והיא אמרה שהיא בכלל לא אוהבת שמתאימים את הבגדים של החתן לשמלה שלה כולה ושהיא רוצה שאני אלבש מה שבא לי ומה שיהיה לי הכי נוח, אז חשבת שאם אני אעשה לה הפתעה ואני כבר אקנה בגדים אז היא תראה שזה יותר חשוב לי מהמשחק, החתונה.

.17

(גמדי ותלתל בדירה של גמדי וקשקש)

גמדי: וזהו.

תלתל: בן של זונה.

גמדי: אני בגדתי בו, תלתל.

תלתל: את חושבת שזה היה קורה לא משנה עם מי היית מתחתנת?

גמדי: לא יודעת.

תלתל: הוא חתיך האבא מהגן?

גמדי: לא הטעם שלי.

תלתל: אנחנו חיים יותר מדי שנים. פעם היית מתחתנת בגיל 20 היית יודעת שעוד 30

שנה את זקנה עם נכדים ותיכף מתה. היום חיים עד גיל 80, איך את אמורה להיות 60 שנה עם

אותו בן אדם?

גמדי: לא יודעת.

תלתל: מה הרגשת כשהיית עם האבא?

גמדי: כלום.

תלתל: טוב את לא תיכננת את זה.

גמדי: אני כן תיכננתי את זה.

.18

(ברז וחרדון בחנות בגדים משהו משהו)

ברז: זה יפה לאללה, אחי.

חרדון: אבל בא לי לנעול סניקס בחתונה אחי ועם זה זה ייראה מפגר.

ברז: ברז אומר לך יבוא עם זה מעולה סניקס.

חרדון: קיצר התחלתי להסתכל בלוח דירות באינטרנט ואתה לא מאמין אחי, עוד פעם העלו את המחירים.

ברז: אני יודע, למה נראה לך אני לא זז מהקאנטה שלי?

חרדון: רוצה להחליף איתנו דירה?

ברז: נראה לך? בשביל המייבש והמדפי גבס שלכם אני אגור במטר על מטר?

חרדון: לא יודע מה לעשות אחי, לא נראה לי אנחנו יכולים בכלל לעבור לדירה יותר גדולה. הורגת אותנו

המדינה הזאת.

ברז: מי משלם את החתונה, ההורים?

חרדון: כן ונחזיר להם מהצ'קים.

ברז: מושלם אחי. בול ככה עם הז'קט.

19.

(גמדי ותלתל בדירה של גמדי וקשקש)

תלתל: זאת אמורה להיות התקופה הכי שמחה בשבילנו ולי לא נעים להיות שמחה בגלל שאת בגדת

בקשקש ועכשיו שניכם תעמדו בחתונה שלנו עם פרצוף תחת.

גמדי: לא הכל קשור אליך.

תלתל: אני יודעת-

גמדי: לא, את לא יודעת. לא מבאס אותך שאני כל לילה חוטפת התקף חרדה. לא מבאס אותך שאני

אהיה גרושה בגיל 29. מבאס אותך שחרדון ירד על הקליפ הדפוק הזה ששמת ושאתם לא

מזדיינים מספיק.

תלתל: למה לא סיפרת לי שהיה לך התקף חרדה?

גמדי: בגלל שאיכפת לך מערבי בסרטון שלא ראית בחיים שלך ולא איכפת לך מה

עובר על חרדון כשהוא במילואים. ולא מפריע אותך שהוא משחק במחשב כל היום ועובד רק

בלילה כשאת ישנה כי אולי הוא לא יכול לעבוד כשאת ערה כי אז צריך להתיחס רק אליך.

תלתל: א', כשחרדון עובד בבית אז יותר נוח לו לעבוד בלילה כי שקט בלילה והוא יכול לערוך מוסיקה

בשקט וב' גמדי, אני לא מבינה למה את מדברת אלי ככה.

גמדי: אני שאלתי אותך לפני שלושה ימים אם זה מתאים שאני אבוא לישון אצלכם על הספה ואת

עדיין לא החזרת לי תשובה.

תלתל: אמרתי לך שברור שכן!

גמדי: לא חמודה. אמרת לי שבגלל שהדירה שלכם קטנה אז את וחרדון תמיד שואלים אחד את השני

לפני שמביאים מישהו לישון אצלכם ושתדברי איתו ובטוח שלא תהיה לו בעיה. ואז לא דיברת

איתי שלושה ימים.

20.

(קשקש בשירותים של מועדון חשפנות באמסטרדם)

קשקש: גמדי. נולדה ב-2 בנובמבר 1983. נשואה לקשקש. כתוב על הקיר של גמדי. אני מתגעגע אליך.
לא. למחוק למחוק למחוק. את כלבה בת זונה בוגדת. כל הנשים זונות, לפחות באמסטרדם הזונות
על רמה. לא. למחוק. קניתי לך שוקולד פרה. פרסם

21.

(תלתל וברז בדירה של ברז)

תלתל: ואני כמו מטומטמת, פעם ראשונה בחיים אני שמה על הקיר שלי משהו פוליטי. שנים הוא אומר
לי שזה לא הגיוני שלא איכפת לי משום דבר במדינה הזאת ושאני חיה בבוועה ועד שאני רואה
משהו שבאמת מזעזע אותי והופך לי את הבטן ואני מפרסמת את זה, הוא יורד עלי מול כל העולם.
ברז: "את רוצה לדבר על כתם שנשאר על הקיר?..."; "...גם תוכי יכול לצעוק כיבוש כיבוש...";
"..לבוא בטענות לדרגים הגבוהים..."; "אין שום דבר שמביך אותי יותר מבורות של דמגוגים."
לקח את זה קשה, הילד.

תלתל: עזוב, זה לא העניין בכלל. איך הוא לא רואה שזה נורא? וגם איזו מין צביעות זאת להגיד שמי
שלא עשה מחסומים לא יכול להגיד על זה שום דבר? גם מי שהפגין נגד המלחמה בויאטנם
באמריקה לא היה בויאטנם בחיים שלו ועדיין הם צדקו והמלחמה נגמרה.

ברז: ומאיפה את יודעת שהם צדקו?

תלתל: מה זאת אומרת? המלחמה הפסיקה.

ברז: ברז אומר לך מאיפה את יודעת שהם צדקו ואת אומרת לי המלחמה הפסיקה?

תלתל: גם אתה הולך ליפול עלי עכשיו?

ברז: לא, לא. מה יש לי ליפול עליך. ברז אומר לך כולה אם את רוצה להתעמת כמו פוליטיקאית,
תלמדי את השטח.

תלתל: גם אתה חושב שאני דמגוגית טיפשה? גם לך זה נראה הגיוני שחיילים דופקים מכות לאנשים
פשוטים במחסומים ופורצים להם הביתה באמצע הלילה?

ברז: בואי נעשה ניסוי. ברז יעצבן אותך בכוונה ואת תזרמי. הולך?

תלתל: נו.

ברז: את מסכימה שהסיבה, הרשמית לפחות, שנכנסים לאנשים בעזה לבית בלילה זה בגלל שכבר

מצאו מחבלים ונשק בבתים של סתם אנשים? מסכימה? לא המציאו את זה, מצאו כבר כאלה.

תלתל: כן, אבל זה עדיין לא סיבה-

ברז: רגע אחותי. רגע. את מסכימה שהחמאס יורה עלינו טילים בכוונה מתוך מבנים שיש לנו בעיה

לפוצץ אותם? בתי ספר ומרפאות? מסכימה?

תלתל: אבל עדיין-

ברז: ואת מסכימה שרק ממשלה דפוקה תשאיר את ההחלטות של איך להתנהג במצב הזה לילד בן

18 שאתמול לבש מדים פעם ראשונה?

תלתל: כן.

ברז: אז את מסכימה שהחייל שראית בוידאו הוא לא האשם העיקרי במה שקרה? שמי שאשם זה מי

שאחראי עליו ששם אותו במצב הזה ואמר לו "תיזהר, הם כולם מחבלים וגנבים ומסליקים

נשק ורוצים להרוג אותך"?

תלתל: כן.

ברז: אז את מסכימה עם חרדון.

תלתל: לא נכון!

ברז: למה לא? זה כל מה שהוא אמר.

תלתל: כוס אמא שלך ברז. לך תלמד אתה משפטים ואני אעשה משלוחים למאפיה. נראה לי זה יתאים

יותר לרמה שלי.

ברז: ברז לא רוצה להיות עורך דין עם עניבה וטרולי. אללה יסתור. ואת חכמה, תלתל, את הכי חכמה.

אבל אי אפשר ליפול על אנשים שחוו משהו רק עם מילים. אם את לא יכולה ללכת למקום שהם

הלכו אליו אז לפחות תשאלי אותם מה קרה להם שם ואחר כך תשפטי אותם. תקשיבי לברז.

תדעי יותר, יקשיבו לך יותר.

תלתל: וגמדי אמרה שלא איכפת לי מאף אחד חוץ מעצמי.

ברז: תעזבי אותה, אחותי, היא הכי מסכנה. קשקש באמסטרדם עף על החיים שלו, מעשן "ווייט ווידו"

והיא פה צריכה להחזיק לך את הנר לחתונה.

תלתל: זה מטורף שלא אתה ולא חרדון לא כועסים עליה על זה שהיא בגדה בקשקש.

ברז: מה יעזור לנו לכעוס יא תלתל? היא מסכנה והוא מסכן. חרא החתונות האלה.

תלתל: יופי. עכשיו בכלל עשית לי מצב רוח.

ברז: את עוד זוכרת מבית ספר לקרוא צרפתית?

תלתל: ברור.

- ברז: לכי תעשי גוגל על "זמנים מודרניים". זה עיתון כזה שסארטר היה מוציא על פוליטיקה בצרפת.
תלתל: מה? מה אתה קשור עם סארטר?
ברז: לסארטר היה רומן של כל החיים כזה עם סימון דה בובואר. והם היו שמאלנים משוגעים כאלה ופעם אחת הם הסתובבו בעולם והגיעו לארץ בדיוק לפני ששת הימים ואז הוא הוציא גיליון ענק רק על המצב בארץ עם הערבים. תקראי, מה איכפת לך.
תלתל: הפילוסוף והסופרת. ברז ברז פנים רבות לו. אז אני אקרא ואהיה יותר חכמה?
ברז: את זוכרת בתיכון עשינו הצגה על גבר ושתי נשים, אחת לסבית ואחת עם האודם האדום? שהם תקועים בחדר עם דלת נעולה?
תלתל: בארור. היית הורס בזה. "דלתות סגורות", לא?
ברז: "בדלתיים סגורות". זה הוא כתב, סארטר. את זוכרת את המשפט מחץ שלי מההצגה?
תלתל: לא. אני זוכרת שזרקתם ליפה את התיק ולא רציתם להחזיר לה אותו.
ברז: תקשיבי טוב לברז. הגיהנום הוא הזולת.
תלתל: זמנים מודרניים, אתה אומר? כמו צ'רלי צ'אפלין?
ברז: בול.

22.

(תלתל וחרדון בדירה שלהם. תלתל קוראת בצרפתית בקול רם מתוך "זמנים מודרניים" יוני 1966.)

חרדון נכנס. היא מפסיקה מיד ומעמידה פנים שהיא עושה משהו אחר)

תלתל: לאן בייב?

חרדון: לאולפן. יש לי איזה באג בתוכנה פה ואני חייב לסיים את זה.

תלתל: מתי אתה חוזר?

חרדון: יותר מאוחר.

תלתל: אתה אוהב אותי?

חרדון: ברור.

תלתל: תגיד בייב, קרה משהו במילואים בקיץ?

חרדון: מה יכל לקרות?

תלתל: לא יודעת. משהו.

חרדון: כמו מה?

תלתל: לא יודעת, כמו משהו שיעשה אותך כזה תוקפני על הוידאו הזה.

חרדון: איזו מן שאלה זאת?

תלתל: שאלה של אישתך לעתיד שרוצה לדעת למה קפצת עליה ככה מול כולם רק בגלל שהיא אמרה מה היא חושבת על להרביץ לאנשים במחסומים.

חרדון: לא התכוונתי לפגוע בך.

תלתל: אני לא כועסת.

חרדון: על מה יש לך לכעוס?

תלתל: לא יודעת, על זה שהשפלת אותי מול כל העולם?

חרדון: זה מה שמעניין אותך. כל העולם.

תלתל: לא, מעניין אותי מה קרה לך במילואים.

חרדון: כלום לא קרה לי במילואים, בסדר?

תלתל: ממש לא בסדר.

חרדון: יש לי מלא עבודה.

תלתל: שלחתי לך את כל המקומות השווים לחתונה במייל.

חרדון: אני אסתכל מחר.

תלתל: כולה חמישה. יקח לך רבע שעה לעבור עליהם.

חרדון: אני לא יכול עכשיו.

תלתל: מתי נדבר עם אבא שלי על הרב?

חרדון: איזה רב?

תלתל: זה שלא יהיה בחתונה שלנו!

חרדון: מחר. ביי.

(יוצא. תלתל קוראת עוד ועוד בצרפתית בקול רם)

23.

(קשקש בלובי של הוסטל באמסטרדם, גמדי בדירה שלה ושל קשקש)

קשקש: אולי תעלי מולי? אני רק רוצה לדעת שהכל טוב איתך. רק תעלי, תכתבי בסדר. אנטר.

גמדי: בסדר. אנטר.

קשקש: את רוצה לדבר? אנטר.

גמדי: אין מה להגיד. אנטר.

קשקש: אני אוהב אותך. ג'רפה אוהב עכברון. אנטר.

(גמדי יוצאת מהבית)

24.

(תלתל בדירה שלה ושל חרדון. ברז בדירה שלו. ברז עובר על תמונות שלו ושל תלתל מהתיכון

ומסתכל על השעון כל הזמן. גמדי מסתובבת חסרת מנוחה ברחובות)

תלתל: הירשם לספר הפנים. משתמש חדש. שם פרטי: סימון. שם משפחה: דה בובאר. שם משתמש:

brokenwoman@gmail.com. סיסמה: wheredoigo. הוסף תמונה

אני רוצה להזמין אתכם לסיור קצר. סיור ביןקוויים. לא קווי 48 ולא קווי 67. קווי הדמיון

בינו לכינם. בואו נתעניין בקו הדמיון הפשוט ביותר – אנחנו כותבים מימין לשמאל בעוד שאר

העולם מתעקש לכתוב משמאל לימין. אנחנו חולקים אזורי אקלים, דתות מונוטאיסטיות, היסטוריה.

מלחמות. ימיזיכרון ועצמאות עם שמות שונים. אנחנו חולקים שטח גאוגרפי. שנינו יורקים על

מערכות החינוך שלנו.

אנחנו לא חושבים שלספרות יפה או לתיאטרון יש תפקיד בחינוך ילדינו כשהמצב כל כך קשה, או

אנחנו מוציאים את המקצועות המיושנים האלה מתוכנית החינוך ומוסיפים עוד שיעור בתקשורת

המונים שילמד אותנו איך עושים כסף ועוד אימון קרב מגע כהכנה לצבא. משני הצדדים אנחנו

מסבירים לילדים שלנו שלפני שהם מתחילים לעשות סקס, הם חייבים לשאול את עצמם האם הם

מעוניינים לקחת על עצמם את האחריות על ההריון שיכול להגיע כתוצאה ממנו, אבל בשני

הצדדים אנחנו לא מנחים את הילדים שלנו לשאול את עצמם האם הם מעוניינים לקחת על עצמם

את האחריות על ההרג שבאופן זה או אחר יגיע בוודאות כתוצאה מזה שהם הולכים לצבא.

בשני הצדדים אנחנו מספרים לעצמנו שאנחנו בסכנת קיום. שבסופו של דבר זה או אנחנו או הם.

בשני הצדדים אנחנו מגדלים, משקים ומדשנים שנאה.

אנחנו חיים בגיהנום שבין קווי הדמיון המקבילים האלה. והגיהנום הזה הוא הזולת.

*****

(גמדי נכנסת לדירה של ברז)

גמדי: הלו ברז.

ברז: הלו אורחת כבוד.

גמדי: כבוד, אה?

ברז: שבי שבי. ברז בדיוק הבין שהוא מעוניין בכוס מיץ גת. רוצה?

גמדי: כן.

ברז: לא קל בימינו להיות גמדי.

גמדי: תודה.

*****

תלתל: ואני אישה. רוצה לנוח על חול זהוב ולקרוא. רוצה למרוח לקה אדומה על הציפורניים ולשתות מימוזה לצלילי גלי האוקיינוס. בלי כיסוי ראש. רוצה לאהוב גבר שלא נגוע

בשנאה. שהורג רק כשהוא חייב לאכול והגרורים העונתיים באי הבודד שלנו נגמרים.

כל כך הייתי רוצה שגם לי תהיה הזכות להיות פשוטה ומאוד חלשה, להיות אישה. באיזה עולם

מדברי אני הולכת, עולם כל כך צחיח, ונווה המדבר היחיד הוא ההערכה שיש לי לפעמים לעצמי.

*****

(גמדי מדפדפת באלבום התמונות של ברז)

גמדי: איזה תמונות ישנות. איזה חמודים הייתם.

ברז: ברז צריך לזוז עוד מעט. את רוצה להישאר פה?

גמדי: לאן אתה הולך?

ברז: לבקר את סבתא.

גמדי: ואתה ישן אצלה?

ברז: לא בדיוק.

גמדי: מה קרה?

ברז: נפל טיל במושב בבוקר. הפגיוז לה את כל החדר של הקרמיקה.

גמדי: מה? היא בבית חולים? היא בסדר? למה לא אמרת?

ברז: היא בסדר, בסדר, חזקה סבתא של ברז, חזקה. יאספו אותי החמולה, נלך לבית חולים, נביא לה

בורקס, הכל בסדר.

גמדי: אתה רוצה שאני אבוא איתך?

ברז: לא, אחותי, תשבי לך פה בקאנטה של ברז, תתפנני, תנוחי. אין מה לדאוג.

25.

(חרדון ותלתל בדירה שלהם. תלתל קוראת חומר לימודים מספר עבה "דיני משפחה". ברז נכנס

לדירה שלו ומוצא את גמדי ישנה שם)

חרדון: הצעת חברות מסימון דה בובואר.

סימון דה בובואר? מממ. קרא עוד. (קורא ללא קול)

תלתל: חשבתי על הטקס היום.

(חרדון שקוע בקריאה)

תלתל: אתה רוצה שממש נכתוב אותו?

חרדון: מה?

תלתל: הטקס. אתה רוצה שממש נכתוב אותו ביהוד? נראה לי מוזר שאני מתקשקשת על שמלות ועוד לא

חשבנו מה אנחנו רוצים להגיד בחתונה.

חרדון: כן.

תלתל: מה כן?

חרדון: אני חייב לסיים את החרא הזה.

תלתל: אתה אומר את זה כבר יומיים. מה זה?

חרדון: סינגל.

תלתל: של מי?

חרדון: את לא מכירה. זה לא כזה סיפור, אני רק סוגר פה את המיקס.

תלתל: אז צריך, הכי חשוב, לדבר על הטקס ועל מה אומרים. אני מרגישה קצת מפגרת שהלכתי לראות

שמלות לפני שדיברנו על זה בכלל.

חרדון: למה מפגרת?

תלתל: כי זה כולה בגד והטקס זה מה אנחנו מבטיחים אחד לשני לכל החיים.

חרדון: אה. (דוחף את שקית הבגדים החדשים שלו מתחת לספה בעדינות)

תלתל: טוב, תעבוד, מחר נשב על זה.

חרדון: טוב. (ממשיך לקרוא את הטקסט של סימון דה בובואר. תלתל יוצאת לחדר השני)

תלתל: התחבר.. סימון דה בובואר. 213 חברים חדשים. 32 אנשים אוהבים סטטוס. 75 הערות. 72 הצעות
חברות. אשר. אשר. אשר. אשר. אשר.

חרדון: (קורא) באיזה עולם מדברי אני הולכת, עולם כל כך צחיח, ונווה המדבר היחיד הוא ההערכה שיש
לי לפעמים לעצמי! אהבתי. לא אוהב. אהבתי. לא אוהב. לא אוהב. (מביט אחורה, מוודא שתלתל
לא רואה אותו) התנתק

*****

ברז: כוסאחתק. נו מה? (קורא) הצעת חברות מסימון דה בובואר. מה זה?
(קורא) באיזה עולם מדברי אני הולכת, עולם כל כך צחיח, ונווה המדבר היחיד הוא ההערכה שיש לי
לפעמים לעצמי. קבל הצעת חברות. תגובה: סחתיין אחותי, ברז מוריד ת'כובע מבלי להכיר.
(משתהה. קורא טוב) לא קווי 48 ולא קווי 67, אני רוצה לאהוב גבר שלא נגוע בשנאה.
פאקינג שיט תלתל. שאפו. למחוק למחוק למחוק. הערה: שאפו מדמואזל, תבואי כל יום, ברז יארגן
לך בגט עם טונה על הים. פרסם קבל הצעתחברות. וואללה.

*****

חרדון: הירשם לספר הפנים. משתמש חדש. שם: ז'אן פול. שם משפחה: סארטר. שם משתמש:
lastofthemohikans@yahoo.com. סיסמה: helpsos123. חפש סימון דה בובואר. הצע חברות
לסימון דה בובואר. סטטוס. (קורא) ההערכה שיש לי לפעמים לעצמי. (נרגש)
אהבתי. הערה: טבעי שהאדם אינו יכול להצליח בכל. אבל האדם צריך לרצות הכל. האדם חייב
להיות חופשי. את רוצה להיות חלשה? גם זו יכולה להיות הרפתקה. אבל בשביל שתוכלי להיות
חלשה בין הקווים שעליהם את כותבת, את מוכרחה לראות שכל מה שקורה בין הקווים הוא
תוצאה. והסיבות נעוצות בשטחים המוגנים שמאחורי הקווים. המצב הוא כזה. את לא יכולה לשכב
חלשה ויפה על חוף האוקיינוס לא בגלל הסכסוך או בגלל הקווים. את לא יכולה לשכב שם כי את
שייכת לעם של עבדים מצייתים. עם שהממשלה שלו עושקת אותו, אונסת אותו. שולחת את הבנים
שלה לחתוך ולרמוס בשבילה וזורקת אותם לפח סטרילי כמו מחט נגועה בצהבת.
האיום האמיתי נעוץ בזלזול של נבחרי הציבור בציבור שלהם.
מתישים אותנו. עושקים אותנו. הזקנים שלנו מתים מרעב אחרי שעבדו כל חייהם בעוד אחרים
משגשגים. שוק חופשי. וזאת הסיבה שאינך יכולה לשכב לחופי האוקיינוס בשלווה. הגיהנום הוא
הזולת. אמת. אבל מי הוא הזולת? מי הוא האחר? מדוע קל לנו יותר להפנות את האצבע המאשימה
החוצה מאשר אל השליטים שלנו שנשבעו להגן עלינו ולספק את מחסורנו ובפועל זורקים אותנו

לכלבי האינפלציה? אולי כי אנחנו מאמינים שיום אחד אנחנו נשלוט. ואנחנו נהיה אחרים. תמיד קל לציית אם אנחנו חולמים להיות מפקדים. חולמים להיות עשירים. שוכחים שכאשר העשירים נלחמים, העניים מתים. פרסם. התנתק

26.

(קשקש רואה טלוויזיה בחדר שלו בהוסטל, גמדי רואה טלוויזיה בסלון של ברז – שניהם רואים סצינה מתוך "הנסיכה הקסומה". קשקש יוצא. גמדי נרדמת)

*****

(תלתל וברז בדירה של ברז. גמדי עדיין ישנה שם)

תלתל: נשאר לך מיץ גת?

ברז: בשבילך עד קצה המלכות.

תלתל: קצה המלכות?

ברז: קצה המלכות.

תלתל: או קצה העולם או חצי המלכות, מפגר.

ברז: העולם עגול וחצי מלכות זה קמצנות קשה, אחותי. בשבילך - עד קצה המלכות.

תלתל: דיברת עם קשקש?

ברז: קצת קצת.

תלתל: הוא בסדר?

ברז: כן. את יודעת.

תלתל: אני לא יודעת. גמדי לא מוכנה לדבר עליו. אני אפילו לא יודעת אם הם דיברו בכלל.

ברז: וואללה, לא יודע.

תלתל: הכל בסדר, ברז?

ברז: פגז.

תלתל: מתי משחררים את סבתא שלך הביתה?

ברז: זהו, היום.

תלתל: והם לא רוצים לבוא לפה?

ברז: מצאת לך. מושבניקים דרומיים מפגרים. אנחנו בבית שלנו, מה פתאום שנעזוב את הבית שלנו, מה

נעשה אצלך בעיר, אין מקום, אין סיבה, זה הבית שלנו, מי מי מי מי מי.

תלתל: גם אבא שלי לא רוצה לבוא למרכז. מה יהיה?

- ברז: יהיה בסדר, תלתל, תשתי את המיץ גת שלך והכל יהיה בסדר.
תלתל: אפשר לדבר על החתונה?
ברז: את ברז את שואלת אם אפשר לדבר על החתונה?
תלתל: נו.
ברז: בארוך.
תלתל: נראה לי שחרדון מתחרט.
ברז: מה זה?
תלתל: ברז, ברצינות עכשיו. הוא לא בבית בכלל. בחיים הוא לא היה באולפן כל כך הרבה. תמיד הוא היה עורך בבית והולך רק לפגישות. וגמדי אמרה לי שהוא לא יכול לעבוד כשאני בבית. שאני מציקה לו. והוא לא רוצה לדבר על החתונה. בכלל.
ברז: תלתל. הוא מת להתחתן איתך. מת. אתם כתובים בכוכבים אתם.
תלתל: למה נראה לך? הוא לא רוצה לדבר על מה נגיד בטקס. זה לא הכי חשוב?
ברז: אולי הוא דואג לקשקש?
תלתל: מה הקשר? גם אני ואתה דואגים לקשקש.
ברז: כן, אבל חרדון יותר קשה לו לדבר. את יודעת איך הוא.
תלתל: לא יודעת כבר איך הוא ואיך הוא לא, כל הטיילים האלה וסבתא שלך וגמדי וקשקש ועכשיו חרדון, לא טוב לי, ברז. משהו רע קורה.
ברז: תשתי, אחותי. תשתי. המיץ גת יעשה לך שמחה ועד החתונה יש מלא זמן, קשקש יחזור, חרדון יירגע, תכתבו את הטקס שלכם, והטיילים, את יודעת איך זה. ייגמר.
תלתל: לפעמים נראה לי שאתה הבן אדם הכי שפוי שאני מכירה.
ברז: זה בגלל שאת לא שותה.
תלתל: ומה נעשה איתה? (מחווה על גמדי) לפחות איתך היא מדברת?
ברז: לא מדברת וברז לא מציק לה שתדבר. אמרתי לה מי קאסה סו קאסה, תהיי פה כמה שבא לך, קחי חופש מהגן, תנוחי, תשתי מיץ גת, תרקדי במרפסת בשקיעה ולא צריך לדבר. אז היא לא מדברת.
תלתל: ברז ברז פנים רבות לו. אתה מהמם שאתה מטפל בה ככה. לי היא לא נותנת להתקרב אליה מטר.
ברז: אין לך סובלנות, תלתל. לפעמים, תקשיבי לברז. לפעמים צריך להיות ולא לעשות.

27.

(חרדון בדירה שלו ושל תלתל)

חרדון: 120 אנשים אוהבים את זה. 80 הצעות חברות. 45 תגובות. (קורא) תגובה מסימון דה בובואר:
אירוניה נהדרת, ז'אן פול היקר.
רדפת אחרי מעבר לזמן ולמרחב כדי שניפגש אחרי מותנו בספר הפנים?
כמה מקסים. גם בחיינו רדפת בכל פעם שהתרחקתי מעט. אבל כשהתקרבתי, נזכרת שבני אדם
נידונו לחופש ושהאינטלקט שלנו ייפצע אם נשמור על בלעדיות. מרתק. אני מסכימה עם דבריך
הקודמים. הממשלה שלנו רואה בנו אבק דרכים, נכון. אבל האמת של המדינה הם
תושביה ולכן אסתכן ואומר שהבעיה נעוצה עמוק יותר בנו מאשר האנשים שבהם בחרנו על מנת
שיובילו אותנו. אולי אנחנו לא רוצים להיות מסופקים. אולי ללא המרדף, השנאה והקורבן הגדול
של העבר, לא תהיה לנו סיבה להתקיים יותר כעם, כמדינה, כאזרחים. תמיד שלך, סימון.
הערה: סימון יקרה. מהם כבר גבולות הזמן והמרחב? שום דבר שימנע ממני לחזור אליך שוב
ושוב. אינני סבור כי האינטלקט שלנו ייפגע ממונוגמיה. כשחיינו מחוץ לדפי ספר הפנים גם את לא
חשבת כך. נשים משנות את דעתן לעתים תכופות כל כך עד שאני מתחיל לחשוב שהאישה היא
האחר. הזולת. הגיהנום. אבל גיהנום מתוק כל כך. ולעניינינו – אני סבור שהאינטלקט שלנו אכן
נפגע. הוא נפגע מהשיטה הצרכנית החמדנית המנהלת את חיינו יום יום. לכסף אין רעיונות. ייתכן
שהון מייצר תחושת נאמנות לחברה שאיפשרה לאדם לצבור אותו, אבל הוא לא מייצר רעיונות.
ואינטלקטואל הוא מי שנאמן לחברה בה הוא חי, אך אינו חדל למחות כנגדה. שמח שחידשנו את
הקשר בינינו אחרי מותנו. סמיילי. רגיל. פרסם

28.

(גמדי וברז בדירה של ברז. קשקש בלובי של הוסטל באמסטרדם. חרדון בדירה שלו ושל תלתל)

חרדון: טוב אחי. אני זו. מחר הסינגל יוצא לרדיו, עושים השקה במעדניה. אנטר

קשקש: איך הולך עם החתונה בכלל? מצאתם מקום? אנטר

חרדון: תלתל שלחה לי כמה מקומות, לא הספקתי לראות עוד. אנטר

קשקש: שלחה לך? מה היא בחו'ל? אנטר

חרדון: לא. אנטר

קשקש: הכל טוב אחי? אנטר

*****

ברז: (קורא) סימון יקרה. מהם כבר גבולות הזמן והמרחב? שום דבר שימנע ממני לחזור אליך שוב ושוב. אינני סבור כי האינטלקט שלנו ייפגע ממונוגמיה.

כוסאחתק עלק סארטר. בתחת שלי. מי זה? (קורא). שמח שחידשנו את הקשר בינינו אחרי מותנו. סמיילי קורץ.

מי זה הבן של זונה? מי?

*****

חרדון: חייב לעוף אחי. אנטר

קשקש: אתה אוכל סרט על החתונה אחי? אנטר

חרדון: פעם אחרת אחי. אנטר

קשקש: חרדון, תאמין לי, תלתל היא לא כמו כולם. אנטר היא הכי טובה הכי חכמה ובחיים לא תבגוד בך.

אנטר. אל תדפוק את החתונה. אתה הצעת לה. אתה אוהב אותה. אנטר יהיה טוב אחי זה סתם

עכשיו כאפות של לחץ. אנטר

חרדון: תודה אחי. ביי. אנטר

ברז: אתה פה יא חרדון? אנטר

חרדון: כן אחי. אנטר

ברז: רוצה לבוא עם האופניים נקפוץ לצוק לשקיעה? אנטר

חרדון: הלוואי אחי. אנטר. אני חייב ללכת לאיזה ארוע של הסינגל. השקה. אנטר

קשקש: במעדנייה. אנטר.

ברז: הראת לתלתל את הבגדים שקנינו? אנטר

קשקש: איזה בגדים? אנטר

חרדון: עוד לא. אנטר

ברז: מה עם ההפתעה? בסוף היא תקנה שמלה והיא לא תדע שעשית לה הפתעה וקנית לפניה. אנטר

חרדון: אני אראה לה מחר. אנטר

*****

(גמדי מתעוררת)

גמדי: היי.

ברז: היי גם לך, סליפינג ביוטי.

גמדי: מה השעה?

ברז: את לא רוצה לדעת איזה יום היום? מי ראש ממשלה?

גמדי: די נו ברז אל תסריט אותי.

ברז: סתם אחותי, סתם. חמש וחצי. תיכף שקיעה.

גמדי: מה שלום סבתא שלך?

ברז: בסדר, בבית. מה את רוצה לאכול?

גמדי: כלום. אני לא רעבה.

ברז: גמד מפגר, לא אכלת מאתמול, חבל שברז יתעצבן ויפטם אותך כמו אווז גמדי עם צינור.

גמדי: (צוחקת) די נו אני באמת לא רעבה.

ברז: ישנת טוב?

גמדי: חלמתי שעשית לי צמה. (מעבירה יד בשיער) מה זה?

ברז: לא חלמת. ברז עשה לך צמה. שיהיה לך בקבוקים כשתקומי. מה אני לא מכיר אותך? היית קמה עם

חלק היית מביאה את החרא הזה עם החשמל ושורפת לעצמך את השיער. אז ברז עשה לך צמה.

גמדי: ברז, אתה פשוט חלום. חלום. תודה.

(מושיטה ידיים לחיבוק. ברז מחבק אותה ומלטף את הראש שלה. חיבוק ארוך. גמדי מנשקת אותו בעדינות על הפה)

גמדי: חלום.

ברז: גמדי, גמדי.

גמדי: קצת. קצת. לא נספר לאף אחד. (מנשקת אותו שוב)

ברז: ברז עייף אחותי, עייף מת.

גמדי: ממש קצת... (מורידה את החולצה שלה)

ברז: מה יהיה איתכן, מה. (מוריד את החולצה שלו) בוכות למה לא מציעים לכן עם יהלום. אחר כך

משגעות את השכל למה היהלום ככה ולא ככה. אחר כך כל החארטה של החתונה. (מצמיד אותה

אליו) ואז אתן מתחתנות עם חברים של ברז... ואז זה... מה אני אעשה איתך?

גמדי: מה שבא לך.

29.

(חרדון בבית קפה. תלתל בדירה שלה ושל חרדון)

תלתל: קשקש. שלח הודעה. היי קשקש. מקווה שאתה בטוב. בטח ברז מעדכן אותך. גמדי בסדר, היא לא

כל כך מדברת איתי, אבל היא אצל ברז בינתיים והוא דואג לה. אתה נושם קצת אוויר? נח קצת?

הלוואי שתחזור כבר. סבתא של ברז הייתה בבית חולים, נפל קסאם ממש ליד הסטודיו קדרות

שלה. נפצעה קל והיא בסדר, כבר בבית. סימסתי לאמא שלך אתמול, היא אמרה שאתה מתקשר כל יום. כל הכבוד. ממש מפחיד בדרום ואף אחד מההורים הסתומים שלנו לא רוצה לבוא למרכז. יש כוונות מוגברת בכל הארץ. אתמול גייסו את היחידה של אחי, אבל זה לא אומר כלום, תמיד מקפיצים אותם כשיש כזה מצב. רוב הסיכויים שהם ייכנסו, יצאו ובזה זה ייגמר. אני לחוצה תחת, אבל הוא מסמס כל כמה שעות, אז נראה לי שזה אומר שהם בשטח הארץ. מאמי, חשוב לי שתדע שאנחנו חברים שלך ואנחנו אוהבים אותך מאוד ודואגים לך. דבר איתנו יותר ותעדכן מתי אתה חוזר. הכל יהיה בסדר. לפעמים פשוט צריך להתקשר רגע. נשיקות ול"ש מחרדון. תלתל. שלך

*****

חרדון: (בשקט) קיבינימט, מי את, מי? (קורא) רציתי להיות חסרת גבולות והייתי נטולת צורה כמו היקום. פאקינג שיט. מי את סימון זה בובואר? מה זה המשחק הזה? נפגשים אחרי המוות בספר הפנים.

*****

חרדון: סטטוס: שוב מלחמה בפתח. בשבילי מלחמה זה פשוט נפנוף של בולבולים. מאוד פשוט. מלחמה זה פשוט חבורה של גברים, שעומדים בחוץ, באמצע של איזה שדה ומנופפים בבולבולים שלהם מול פרצופים של גברים אחרים. גברים לא בטוחים בקשר לגודל של הזין שלהם, אז הם מרגישים צורך להרוג אחד את השני. לא צריך להיות היסטוריון או פוליטיקאי כדי להבין את מדיניות קנאת הפין. זה הולך ככה: מה!? יש להם זין גדול יותר? תפציצו אותם! וכמובן שלכל הפצצות והטילים והכדורים- יש צורה פאלית. זה מן צורך תת-מודע כזה לשגר את הזין שלך לתוך עניינים של אנשים אחרים. בינתיים גבינה לבנה כבר עולה כמו ארוחה במסעדה טובה ואת הילדים שלנו אנחנו כבר לא יכולים לשלוח לגן שבו יצליחו לתת להם יחס אישי, כי זה או זה או לשלם שכר דירה, אילו חיינו די זמן היינו נוכחים לדעת שכל ניצחון הופך יום אחד לכישלון. ואז אולי היינו קמים ונלחמים באחר האמיתי. בנבחר הציבור שלנו שבוזזים אותנו ללא בוש. בקרוב מאוד קו העוני יבלע אותנו. אבל העיקר לנצח בקרב ולדבוק במשימה. ולאחר מכן להפיל את האשמה על טוראי זה או אחר. בואו נתעורר. פרסם

*****

תלתל: חפש את ז'אן פול סארטר בצ'ט. יש. אתה באמת מאמין בזה? אנטר

חרדון: שלום לך. אנטר

תלתל: שאלתי אותך משהו. אנטר

חרדון: התשובה היא כן. אנטר

- תלתל: למה פתחת את המשתמש הזה? אנטר
- חרדון: בגללך. למה את פתחת? אנטר
- תלתל: אחד אפס. אנטרהיה לי קשה לכתוב ככה בספר הפנים שלי. אנטר
- חרדון: את גרה בארץ? אנטר
- תלתל: אולי. אנטר
- חרדון: הבנתי. אנטר אם היית יכולה לעשות משהו בנידון, מה היית עושה? אנטר
- תלתל: באיזה מן הנידונים? אנטר
- חרדון: את לא יכולה לשחק איתי משחקים. אנטר הרומן שלנו כתוב בכוכבים כבר יותר מחצי עשור. אנטר
- תלתל: כתוב בכוכבים? כתוב בצהובונים מהסיקסטיז אולי. אנטר
- חרדון: נשמעת כל כך פיוטית בפרסום הראשון שכתבת. אנטר
- תלתל: מצטערת לאכזב אותך. אנטר
- חרדון: אני הכל חוץ ממאוכזב. אנטר
- תלתל: מה זה אומר? אנטר
- חרדון: אני חושב שאת מבינה משהו שאחרים לא מבינים. אנטר
- תלתל: ומה זה? אנטר
- חרדון: את גודל האחריות שלנו לחיים של מי שסביבנו. אנטר
- תלתל: מה גורם לך לחשוב שאני מבינה את זה? אנטר
- חרדון: הקווים. אנטר
- תלתל: מטאפורה נשית זולה. אנטר
- חרדון: כמעט יכולתי לשמוע אותך צוחקת עכשיו. אנטר
- תלתל: אני רצינית כמו גיהנום. אנטר אתה תמיד אומר "כתוב בכוכבים"? אנטר
- חרדון: אולי. טוב או רע? אנטר
- תלתל: פשוט מעניין. אנטר פאקינג שיט ברז. פאקינג שיט.
- חרדון: רוצה להנהיג מהפכה? אנטר
- תלתל: לא כל כך. אנטר איך, איך לא עליתי על זה קודם. אתה צריך עזרה עם המהפכה שלך? אנטר
- חרדון: המהפכה שלנו. וכן. אנטר
- תלתל: איך אני יכולה לעזור לך? אנטר
- חרדון: תבואי לישון איתי באוהל בכיכר העיר לאות מחאה על מחירי הדירות. אנטר זאת אומרת אם את
- באמת בארץ. אנטר

תלתל: לזכר ימים שמחים בפריז? אנטר

חרדון: בדיוק. אנטר

תלתל: במה אתה עובד? אנטר

חרדון: אל תהרסי. אנטר אני סופר. ואת סופרת. היינו מפורסמים כבר בחיינו. אני דחיתי את פרס נובל.

אנטר את ריגשת מיליוני נשים בכל העולם. אנטר

תלתל: אכן ריגשתי. אנטר אתה יודע למה פתחתי משתמש דווקא על שמך? אנטר

חרדון: כי את חריפה וכי שתיכן חושבות שהפער בין מלחמה לשלום הוא הפער בין גבר לאישה? אנטר

תלתל: (צוחקת) שמעת פעם על 'בדלתיים סגורות'? אנטר

חרדון: מצחיק מאוד. אני כתבתי את המחזה הזה. אנטר

תלתל: ומה משפט המחץ שלך במחזה הזה? אנטר

חרדון: הגיהנום הוא הזולת. כמובן. אנטר

תלתל: בלי בושה הוא ממשיך! בלי בושה!

חרדון: את כאן? אנטר

תלתל: לנצח. כתוב בכוכבים, לא? אנטר

חרדון: אני אודקק לרשימות התפוצה שלך בימים הקרובים. אנטר

תלתל: בשביל להקים אוהל בכיכר העיר? אנטר

חרדון: בשביל להקים עשרות אלפי אוהלים. אהיה בקשר. את כותבת נפלא. אנטר

תלתל: בשיא שלך, ברז. בשיא שלך.

30

(ברז בדירה שלו. גמדי גם שם, ישנה. קשקש בלובי של הוסטל באמסטרדם)

קשקש: מה אתה מלחיץ? תקשר תקשר תקשר תקשר. אנטר.

ברז: אתה צריך לחזור לארץ אחי. אנטר.

קשקש: נראה לך? אנטר.

ברז: אוספים אותנו במוצאי שבת. מהרכבת. אנטר.

קשקש: מה אתה מדבר אחי? אנטר.

ברז: אוספים אותנו במוצאי שבת מהרכבת. אני אארוז לך. אנטר.

קשקש: לא נכון. אנטר.

ברז: כן נכון אחי. תזמין עכשיו מקום בטיסה. אני אאסוף אותך מהשדה. אנטר.

קשקש: חשבתי שזה ייגמר אוטוטו. גם חרדון? אנטר.

ברז: כולם. תגיע אחי. אנטר.

קשקש: אני הולך לדפוק פטריה אחרונה. אנטר.

ברז: מפגר באמא שלי. יקח לך שבוע לנחות. אין פטריה עכשיו. לך תשתה קולה ותזמין טיסה. עכשיו.

ביי. אנטר.

(מעיר את גמדי) קומי, סליפינג ביוטי. קיבלנו צו 8. קשקש חוזר מחר. יש מלחמה.

31

(קשקש, גמדי, תלתל, חרדון וברז בחניון של תחנת הרכבת. קשקש, חרדון וברז במדי ב')

גמדי: (לקשקש) גרביים בצד ימין, בוקסרים מצד שמאל.

קשקש: (מחבק אותה) תודה עכברון.

גמדי: ואל תהיה גיבור.

ברז: אין שום סיכוי שיקרה משהו כזה.

קשקש: יא בן זונה. (מחבק אותו)

תלתל: (לחרדון) לקחת סוויטשרט?

חרדון: פליס.

תלתל: יופי.

ברז: (לקשקש) מה, אחי, היה מפוצץ בטיסה?

קשקש: ריק אחי. רבע מטוס בקושי. מי ירצה לבוא לפה עכשיו.

תלתל: לא היית חייב לחזור.

קשקש: ברור שהיית חייב.

חרדון: ברור שהוא היה חייב.

ברז: וואי, בא לי קולה קרה רצח. איך אין פה מכונה? לא הייתה פה מכונה פעם שעברה?

(צופר של אוטובוס. שוב ושוב)

קשקש: (לגמדי) על הזין שלי העולם. אם אני מת את לא מתחנת בחיים עם מישהו אחר.

גמדי: בחיים לא. אני אוהבת אותך. ג'ירפה גדולה מפגרת.

קשקש: עכברון קטן. רכוש נטוש. סליחה שברחתי לך. אני אוהב אותך. (מתחבקים)

(תלתל וחרדון מתחבקים. חרדון וקשקש יוצאים)

ברז: ביי תלתל.

תלתל: ביי סארטר.

(שתיקה)

ברז: סארטר, אה?

תלתל: כתוב בכוכבים, לא?

ברז: סלאם עליקום תלתל.

(ברז יוצא)

גמדי: אני הולכת להשתין שניה.

תלתל: סבבה. אני פה.

(גמדי יוצאת)

תלתל: עליקום סלאם.

- סוף -